

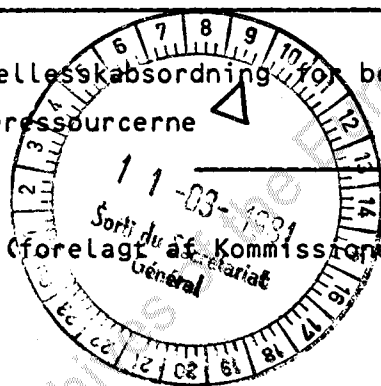
KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER

KOM(81) 80 endelig udg.

Bruxelles, den 6. marts 1981

ÆNDRET FORSLAG TIL RÅDETS FORORDNING (EØF)

om en fællesskabsordning for bevarelse og forvaltning
af fiskeressourcerne

(forelagt af Kommissionen for Rådet)

BEGRUNDELSE

Kommissionens forslag om de grundlæggende principper for den fælles fiskeripolitik afpasset efter 200-sømilegrænserne blev i det store og hele udarbejdet i oktober 1976. De blev i januar 1978 omarbejdet ud fra resultaterne af drøftelserne i de forskellige EF-organer.

1. De oprindelige forslag vedrører grundelementerne i en bevaringspolitik, kriterier for fastsættelse af de samlede årlige fangstmængder og fordeling heraf, kontrolforanstaltninger samt oprettelse af de fornødne EF-specialkomiteer til administrering af den fælles fiskeripolitik.

2. I forbindelse med disse forslag har Rådet allerede godkendt og iværksat grundelementerne i bevaringspolitikken i form af tekniske regler; disse forlænges med mellemrum af Rådet i afventning af en endelig godkendelse.

Det samme gælder kontrollen; de almindelige principper og de nærmere bestemmelser for iværksættelsen er genstand for en principaftale, og et begrænset antal bestemmelser er allerede sat i kraft.

Kommissionen har allerede ved sin afgørelse af 8. juni 1979 oprettet en videnskabelig og teknisk komité. Kommissionen finder det imidlertid ønskeligt, at Rådet bekræfter oprettelsen af denne komité gennem artikel 12.

3. Med hensyn til fordelingen af de disponible ressourcer mellem medlemsstaterne havde Kommissionen fastsat, at forslagene skulle ophøre med at være gyldige pr. 31. december 1982. Dette indebar følgende:

- dels forbeholdt Kommissionen sig herved muligheden for efter et passende tidsrum at undersøge mekanismens effektivitet med hensyn til at genopbygge bestandene, og automatisk at tage fordelingsprocessen op til fornyet behandling på baggrund af den gennemførte omstrukturering af fiskerflåderne;
- dels knyttede skaringsdatoen den 31. december 1982 implicit fordelingen af ressourcerne sammen med problemet om adgangsforholdene, der ville blive aktuelt på samme dato, når undtagelsesbestemmelserne i tiltrædelsesakten ophørte med at være gældende.

4. Med hensyn til adgangsbetingelserne tog disse forslag straks fra vedtagelsen højde for en 12-sømilekystzone, inden for hvilken kystfiskeriet var forbeholdt den pågældende stat, bortset fra "historiske rettigheder".

Ifølge Kommissionens hensigt skulle den forlængelse, der blev foreslået i 1976 for undtagelsesbestemmelsen i tiltrædelsesakten, give en seksårsperiode eller mere, hvori fiskeriet kunne organiseres og struktureres på et varigt grundlag. I henhold til bestemmelserne i tiltrædelsesakten skulle disse regler tages op til fornyet behandling ved udgangen af 1982.

5. Rådet har endnu ikke pr. 1. marts 1981 truffet beslutning om principperne i bestemmelserne vedrørende fordeling og adgangsbetingelser, og den tidsfrist på den 31. december 1982, der er fastsat i tiltrædelsesaktens artikel 103, er nu for tæt på til at nye mekanismer kan indføres inden denne dato. Det er derfor påkrævet, at Kommissionens forslag ændres, således at de nye tidsfrister, der må forudses, kan overholdes:

- Med hensyn til fordelingen af ressourcerne bygger det reviderede forslag på samme tildelingskriterier som Rådets erklæring vedrørende den fælles fiskeripolitik af 30. maj 1980;
- Det foreslås at ændre de tidligere forslag vedrørende adgangsbetingelserne, jf. artikel 6 og 7, således at der straks efter udløbet af den i tiltrædelsesakten omhandlede undtagelsesordning kan skabes betingelser, hvorved kystfiskeriet beskyttes og sikres en afbalanceret udvikling på den måde, der er fastsat i de målsætninger Rådet gav udtryk for i sine Haag-erklæringer af 3. november 1976. Det foreslås med henblik herpå, at den nugældende undtagelsesordning opretholdes over ti år at regne fra den 31. december 1982, dog således at den generaliseres til 12 sømil for alle medlemsstaternes kystfarvande; på nuværende tidspunkt gælder denne undtagelse principielt kun for 6-sømilegrænsen i områder, der ikke udtrykkeligt er nævnt i tiltrædelsesaktens artikel 101. Efter udløbet af denne periode foreslås det, at der åbnes mulighed for at bibeholde visse undtagelser fra princippet om lige adgangsbetingelser i det omfang, dette er nødvendigt for at opretholde kystfiskeriets stabilitet. Inden for 12-sømilegrænsen skal fiskeriet således forbeholdes lokale fiskere; kan medlemsstater gøre krav på rettigheder, skal disse dog opretholdes i hele undtagelsesperioden, idet det slås fast, at der ved "historiske rettigheder" forstås de i tiltrædelsesakten beskrevne rettigheder.

Dette forslag bør endvidere suppleres med fiskeriordninger, i hvilke der er taget hensyn til kystfiskeriet specielt fra områder, der er ugunstigt stillet økonomisk, samt til det formålstjenlige i en regulering af fiskeriet i kystfarvande.

Sådanne ordninger forudsætter, at de pågældende områder og bestande afgrænses, og at det gøres op, hvor meget de enkelte lande må fiske. I første omgang bør sådanne ordninger opstilles for kystfarvandet omkring Shetlandsøerne og Orkneyøerne samt i visse områder af Det irske Hav.

6. I forbindelse med fremsættelsen af dette ændrede forslag har Kommissionen endvidere foretaget en kritisk gennemgang af teksternes ordlyd, således at det samlede forslag optræder klarere og mere rationelt.

Historical Archives of the European Commission

ÆNDRET FORSLAG TIL

RÅDETS FORORDNING (EØF) NR. _____/81

AF

om en fællesskabsordning for
bevarelse og forvaltning af fiskeressourcerne

RÅDET FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR -

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det europæiske økonomiske Fællesskab, særlig artikel 43,

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet^{*)}, og

ud fra følgende betragtninger:

^{*)} EFT nr. C

Der er i Rådet opnået enighed om, at medlemsstaterne ved en samordnet aktion fra den 1. januar 1977 kan udvide deres fiskerizoner til 200 sømil ud for den del af deres kyster, der grænser op til Nordsøen og Nordatlanten, uden at der herved er taget stilling til en eventuel lignende aktion for de øvrige fiskerizoner, som henhører under medlemsstaternes jurisdiktion, bl.a. i Middelhavet; på denne baggrund har de pågældende medlemsstater efter dette tidspunkt ligeledes udvidet deres fiskerigrænser i visse områder i det vestlige Atlanterhav, i Skagerrak, Kattegat og Østersøen; i denne forbindelse er det på grund af overfiskning af de vigtigste arter vigtigt for Fællesskabet gennem en hensigtsmæssig politik for beskyttelse af fiskebankerne at sikre bevarelse og fornyelse af bestandene, såvel i fiskernes som forbrugernes interesse; bestemmelserne i Rådets forordning (EØF) nr. 101/76 af 19. januar 1976 om etablering af en fælles strukturpolitik for fiskerisektoren¹⁾ bør suppleres med en fællesskabsordning for bevarelse og forvaltning af fiskeressourcerne, således at der sikres en afbalanceret udnyttelse af disse;

denne ordning bør bl.a. omfatte bevaringsforanstaltninger, der kan bestå i begrænsning af fiskeriet ad passende vej, regler for udnyttelse af ressourcerne, særlige bestemmelser for kystfiskeriet samt kontrolforanstaltninger;

foranstaltningerne til regulering af fiskeriet vil kunne omfatte begrænsning af de tilladte fangstmængder for hver art eller gruppe af arter, på den måde, at det fastsættes, hvor store fangstmængder der er tilladt for de enkelte bestande eller grupper af bestande;

den samlede fangstmængde bør fordeles mellem medlemsstaterne;

1) EFT nr. L 20 af 19.1.1976, s. 19.

denne fordeling bør baseres på retningslinjerne i Rådets erklæring af 30. maj 1980;

det er vigtigt, at der fastsættes særlige bestemmelser for kystfiskeriet, således at denne sektor kan indstille sig på de nye fiskerivilkår efter indførelsen af fiskerizoner på 200 sømil; medlemsstaterne bør derfor bemyndiges til i tiden indtil 31. december 1992 at fortsætte undtagelsesordningen i tiltrædelsesaktens artikel 100 og udvide seksmilegrænsen til 12 sømil, jf. den pågældende artikel; disse foranstaltninger udgør ifølge tiltrædelsesakten de bestemmelser som følger efter dem, der var fastsat for tiden indtil 31. december 1982;

i områder, hvor medlemsstaterne endnu ikke har gjort brug af tilladelser til at udvide fiskerigrænserne, bør den bestående fiskepraksis fortsættes;

der kan indgås særordninger vedrørende fiskeriet for visse følsomme områder under hensyntagen til problemerne i forbindelse med visse former for kystfiskeri og det formålstjenlige i at regulere fiskeriet i kystfarvande;

der bør derfor bl.a. indføres en licensordning;

Rådet fastsætter på grundlag af en rapport fra Kommissionen de undtagelsesbestemmelser, der måtte vise sig nødvendige efter den 31. december 1992;

samtidig med at der oprettes en fællesskabsordning for bevarelse og forvaltning af fiskeressourcerne, bør der indføres et effektivt kontrolsystem for fiskeriet på fangststederne og for landingerne;

med henblik på at indsamle og behandle de videnskabelige og tekniske oplysninger til vurdering af situationen vedrørende havets biologiske resourcer og de nødvendige betingelser for at sikre bevarelsen af bestandene, bør der under Kommissionen nedsættes en stående videnskabelig og teknisk komité med rådgivende status;

for at lette gennemførelsen af denne forordning bør der indføres en procedure for et snævert samarbejde mellem medlemsstaterne og Kommissionen i en forvaltningskomité -

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Historical Archives of the European Commission

Artikel 1

For at beskytte fiskebankerne, bevare havets biologiske ressourcer og sikre en afbalanceret udnyttelse heraf på et varigt grundlag og under tilfredsstillende økonomiske og sociale omstændigheder, oprettes der en fællesskabsordning for bevarelse og forvaltning af fiskeressourcerne.

Med henblik herpå omfatter denne ordning bl.a. bevarelsesforanstaltninger, regler for udnyttelse og fordeling af ressourcerne, særlige bestemmelser for kystfiskeriet samt kontrolforanstaltninger.

Artikel 2

1. De bevarelsesforanstaltninger, der er fornødne til gennemførelse af målsætningerne i artikel 1, udarbejdes på grundlag af den rapport, den videnskabelige og tekniske komité for fiskeriet skal forelægge i henhold til artikel 12.

2. De i stk. 1 omhandlede foranstaltninger kan bl.a. for hver fiskeart eller gruppe af fiskearter bestå i:

- a) oprettelse af zoner, hvor fiskeri er forbudt eller begrænset til visse perioder, fartøjstyper eller fiskeredskaber eller til visse anvendelser af fangsten;
- b) fastsættelse af normer vedrørende fiskeredskaberne;
- c) fastsættelse af en mindstestørrelse eller en mindstevægt for de enkelte fiskearter;
- d) begrænsning af fiskeriet, bl.a. ved begrænsning af fangstmængderne.

Artikel 3

Skulle det for en fiskeart eller beslægtede fiskearter vise sig påkrævet at begrænse fangsternes størrelse eller antallet af fangster af de enkelte bestande eller grupper af bestande, fastsættes årligt den andel, der står til rådighed for Fællesskabet, samt eventuelle særlige betingelser, der skal gælde for disse fangster.

Artikel 4

1. De fangstmængder, der står til rådighed for Fællesskabet som omhandlet i artikel 3, fordeles mellem medlemsstaterne under hensyntagen til
 - historisk fiskeri;
 - særlige behov i områder, hvor lokalbefolkningen i særlig grad er afhængig af fiskeri og fiskeindustri, bl.a. Irland, Grønland og de nordlige områder i Det forenede Kongerige;
 - mindskede fangstmuligheder i tredjelandsfarvande.
2. Bestemmelserne i denne artikel gælder indtil 31.12.1982. De bestemmelser, som skal gælde efter denne dato, vil blive fastsat af Rådet på forslag fra Kommissionen.

Artikel 5

1. Medlemsstater, der sammen indsender ansøgning herom, kan af Kommissionen bemyndiges til at udveksle de kvoter, eller dele heraf, de har fået tildelt for en fiskeart eller gruppe af fiskearter i henhold til artikel 4.
2. Medlemsstaterne træffer under overholdelse af gældende fællesskabsbestemmelser afgørelse om de nærmere bestemmelser for anvendelsen af de kvoter, de har fået tildelt. Gennemførelsesbestemmelserne til dette stykke træffes i fornødent omfang efter fremgangsmåden i artikel 14.

Artikel 6

1. Medlemsstaterne kan fra 1. januar 1983 til 31. december 1992 opretholde den ordning, der er fastsat i artikel 100 i den tiltrædelsesakt, der er bilag til Traktaten om oprettelse af De europæiske Fællesskaber, og udvide den i nævnte artikel omhandlede seksmilegrænse til 12 sømil for alle farvande, der henhører under deres højhedsområde eller jurisdiktion.

Hvis en medlemsstat benytter sig af muligheden for at udvide grænserne som ovenfor anført, skal den i de zoner, som ikke omfattes af artikel 101 i tiltrædelsesakten, opretholde den nuværende udøvelse af fiskeri, således at der ikke sker tilbageskridt i forhold til situationen forud for denne forordnings ikrafttrædelsesdato.

2. I områder, hvor fangstgrænserne på denne forordnings ikrafttrædelsesdato i realiteten ligger inden for de grænser, der gælder i henhold til bestemmelserne i tiltrædelsesaktens artikel 100, skal den nuværende udøvelse af fiskeri inden for 12-sømilegrænsen opretholdes, således at der ikke sker tilbageskridt i forhold til situationen forud for denne forordnings ikrafttrædelsesdato.

3. Uden at der herved er taget stilling til de rettigheder og forpligtelser, der følger af bestemmelserne i de foregående stykker, kan udøvelsen af de rettigheder, som alle medlemsstaterne påberåber sig, for så vidt angår arter, der er af særlig betydning i følsomme områder af Fællesskabet, gøres til genstand for en fiskeriordning, der udarbejdes i fællesskab mellem Kommissionen og de berørte medlemslande under hensyntagen til problemerne i forbindelse med kystfiskeriet, herunder områder, der er ugunstigt stillede i økonomisk henseende, samt det formålstjenlige i en regulering af fiskeriet i kystfarvande.

Artikel 7

1. Inden den 31. december¹⁹⁹¹ forelægger Kommissionen Rådet en rapport om fiskeriforholdene i Fællesskabet, den økonomiske og sociale udvikling i kystområderne, bestandenes tilstand samt den forventede udvikling inden for disse.

2. På grundlag af denne rapport, som tager hensyn til målsætningerne i den fælles fiskeripolitik, fastsætter Rådet, såfremt det er nødvendigt, på forslag fra Kommissionen de bestemmelser, der efter den 31. december 1992 er fornødne for at sikre kystfiskeriets stabilitet.

Artikel 8

1. I følsomme områder, jf. artikel 6, stk. 3, oprettes der som et led i de aftalte fiskeriordninger et EF-licenssystem for dermed at regulere fiskeriet efter arter, der i de pågældende områder er af særlig betydning.

2. Antallet af de licenser, der tildeles medlemsstater, der berøres af de i artikel 1 omhandlede ordninger, fastsættes under særlig hensyntagen til:

- de berørte bestandes tilstand;
- fordelingen mellem medlemsstaterne af de fangstmængder, der står til rådighed for Fællesskabet;
- de tekniske egenskaber af de fiskeri- og fartøjstyper, der anvendes af medlemsstaterne i de pågældende områder ved fangst af de pågældende arter.

3. Den for licensadministrationen gældende form, hvorved forskelsbehandling bør udelukkes, må ikke medføre, at udnyttelsen af de fangstkvoter, som er tildelt medlemsstaterne, hindres for de arter, der omfattes af dette system.

4. Det er en forudsætning for tildeling af licenser, at modtageren forpligter sig til at overholde bl.a. de foranstaltninger for bevarelse og udnyttelse af ressourcerne, der omhandles i artikel 2, 3, 4 og 6 i nærværende forordning.

Artikel 9

1. Medlemsstaterne meddeler på Kommissionens anmodning denne alle oplysninger i forbindelse med anvendelsen af denne forordning.

2. Kommissionen sender årligt Europa-Parlamentet og Rådet en rapport vedrørende gennemførelsen af de foranstaltninger, der træffes i medfør af denne forordning.

Artikel 10

Der fastsættes kontrolforanstaltninger for at sikre overholdelsen af denne forordning og de foranstaltninger, der træffes i medfør heraf.

Artikel 11

De foranstaltninger, der omhandles i artikel 2, 3, 4, 8 og 10 fastsættes af Rådet med kvalificeret flertal på forslag fra Kommissionen.

Artikel 12

Kommissionen nedsætter en videnskabelig og teknisk komité for fiskeri under Kommissionen. Komiteen rådspørges med mellemrum og udarbejder årligt en rapport om forholdene vedrørende fiskeressourcerne og om forudsætningerne for at bevare fangstpladserne og bestandene, samt om det videnskabelige og tekniske udstyr, der står til rådighed i Fællesskabet.

Artikel 13

1. Der nedsættes en forvaltningskomité for fiskeressourcerne, i det følgende benævnt "komiteen", som er sammensat af repræsentanter for medlemsstaterne og har en repræsentant for Kommissionen som formand.

2. I denne komité tildeles medlemsstaternes stemmer vægt i henhold til artikel 148, stk. 2, i traktaten. Formanden deltager ikke i afstemningen.

Artikel 14

1. Når der henvises til den fremgangsmåde, som er fastsat i denne artikel, indbringes sagen for komiteen enten af formanden på eget initiativ eller på begæring af en medlemsstats repræsentant.

2. Kommissionens repræsentant forelægger et udkast til de foranstaltninger, der skal træffes. Komiteen afgiver en udtalelse om disse foranstaltninger inden for en frist, som formanden kan fastsætte under hensyntagen til, hvor meget de forelagte spørgsmål haster. Udtalelsen vedtages med et flertal på femogfyrre stemmer.

3. Kommissionen vedtager foranstaltninger, som finder anvendelse straks. Er disse foranstaltninger imidlertid ikke i overensstemmelse med Komiteens udtalelse, meddeles de omgående til Rådet af Kommissionen. I så fald kan Kommissionen udsætte anvendelsen af de foranstaltninger, som den har vedtaget, i et tidsrum på højst en måned fra denne meddelelse.

Rådet kan med kvalificeret flertal inden for en frist på en måned træffe en anden afgørelse.

Artikel 15

Komiteen kan behandle ethvert andet anliggende, der forelægges af formanden på egen foranledning eller på begæring af en medlemsstats repræsentant.

Artikel 16

Denne forordning træder i kraft på tredjedagen efter offentliggørelsen i De Europæiske Fællesskabers Tidende.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den

På Rådets vegne

Formand

Historical Archives of the European Commission